TIESAS RĪKOJUMS (astotā palāta)

2017. gada 6. jūlijā*

Apelācija – Tiesas Reglamenta 181. pants – Ierobežojoši pasākumi saistībā ar situāciju Ukrainā – To personu, vienību un struktūru saraksts, kurām piemērojama līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana – Prasītāja uzvārda iekļaušana – Prasījumu pielāgošana – Mirušā prasītāja vārdā un labā iesniegts procesuālais raksts

Lieta C-505/16 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, kas iesniegta 2016. gada 23. septembrī,

Olga Stanislavivna Yanukovych, *Viktor Viktorovych Yanukovych* mantiniece, ar dzīvesvietu Doņeckā (Ukraina), ko pārstāv *T. Beazley*, *QC*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējie lietas dalībnieki:

Eiropas Savienības Padome, ko pārstāv *P. Mahnič Bruni* un *J.-P. Hix*, pārstāvji,

atbildētāja pirmajā instancē,

Eiropas Komisija, ko sākotnēji pārstāvēja *S. Bartelt* un *J. Norris-Usher*, vēlāk – *E. Paasivirta*, kā arī *J. Norris-Usher*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē.

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Vilars [*M. Vilaras*] (referents), tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*] un D. Švābi [*D. Šváby*],

ģenerāladvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu, izdodot motivētu rīkojumu saskaņā ar Tiesas Reglamenta 181. pantu,

izdod šo rīkojumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Rīkojums

1 Savā apelācijas sūdzībā *Olga Stanislavivna Yanukovych* lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2016. gada 12. jūlija rīkojumu *Yanukovych*/Padome (T-347/14, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais rīkojums", EU:T:2016:433), ciktāl Vispārējā tiesa ar to ir noraidījusi viņas prasījumus atcelt Padomes 2015. gada 29. janvāra Lēmumu (KĀDP) 2015/143, ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2015, L 24, 16. lpp.), Padomes 2015. gada 5. marta Lēmumu (KĀDP) 2015/364, ar kuru groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2015, L 62, 25. lpp.), Padomes 2015. gada 29. janvāra Regulu (ES) 2015/138, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2015, L 24, 1. lpp.), un Padomes 2015. gada 5. marta Īstenošanas regulu (ES) 2015/357, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2015, L 62, 1. lpp.), ciktāl šie tiesību akti attiecas uz *Viktor Viktorovych Yanukovych* (turpmāk tekstā – "apstrīdētie akti").

Atbilstošās tiesību normas

2 Padomes 2014. gada 5. marta Lēmuma 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2014, L 66, 26. lpp.), 1. panta 1. un 2. punktā ir noteikts:

"1. Tiek iesaldēti visi līdzekļi un saimnieciskie resursi, kas ir pielikumā uzskaitīto personu, kuras ir identificētas kā atbildīgas par Ukrainas valsts līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos, un personu, kas ir atbildīgas par cilvēktiesību pārkāpumiem Ukrainā, īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē, un ar minētajām personām saistītu fizisku vai juridisku personu, vienību vai struktūru īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē.

2. Pielikumā uzskaitītajām fiziskajām vai juridiskajām personām, vienībām vai struktūrām netiek tieši vai netieši darīti pieejami nekādi līdzekļi vai saimnieciskie resursi."

3 Lēmuma 2014/119 pielikuma "To personu, vienību un struktūru saraksts, kas minētas 1. pantā" 10. punktā ir minēts *Viktor Viktorovych Yanukovych* vārds, kurš identificēts kā "bijušā prezidenta dēls; Ukrainas *Verkhovna Rada* (Augstākā Rada) deputāts", ar pamatojumu, no kura izriet, ka tā ir persona, kura ir pakļauta izmeklēšanai Ukrainā par dalību noziedzīgos nodarījumos, kas saistīti ar Ukrainas valsts līdzekļu piesavināšanos un to nelikumīgu pārvietošanu ārpus Ukrainas.

4 Padomes 2014. gada 5. marta Regulā (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2014, L 66, 1. lpp.), ir prasīts noteikt attiecīgos ierobežojošos pasākumus un tajā ir paredzēti minēto ierobežojošo pasākumu noteikumi, kuri būtībā ir tādi paši kā minētā lēmuma noteikumi.

5 Šīs regulas I pielikuma "To fizisko un juridisko personu, vienību un struktūru saraksts, kas minētas 2. pantā" 10. punktā ir minēts *Viktor Viktorovych Yanukovych* vārds un tāds pats apraksts kā Lēmuma 2014/119 pielikuma 10. punktā.

6 Lēmums 2014/119 tika grozīts tostarp ar Lēmumu 2015/143 un Lēmumu 2015/364, un Regula Nr. 208/2014 tika grozīta tostarp ar Regulu 2015/138 un Īstenošanas regulu 2015/357.

7 Ar šiem aktiem ierobežojošie pasākumi, kas īstenoti pret *Viktor Viktorovych Yanukovych*, tādējādi tika pagarināti līdz 2015. gada 6. jūnijam ar šādu pamatojumu:

"Persona, saistībā ar kuru Ukrainas iestādes veic izmeklēšanu par publisko līdzekļu vai aktīvu nelikumīgu piesavināšanos. Persona, kas saistīta ar sarakstā iekļautu personu (bijušo Ukrainas prezidentu *Viktor Fedorovych Yanukovych*), pret kuru Ukrainas iestādes veic kriminālprocesu par publisko līdzekļu vai aktīvu nelikumīgu piesavināšanos."

8 Ar Padomes 2015. gada 5. jūnija Lēmumu (KĀDP) 2015/876, ar ko groza Lēmumu 2014/119 (OV 2015, L 142, 30. lpp.), un Padomes 2015. gada 5. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 2015/869, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 (OV 2015, L 142, 1. lpp.), *V. Yanukovych* vārds tika dzēsts no to personu saraksta, kuras ir pakļautas ierobežojošiem pasākumiem, piemērojot Lēmumu 2014/119 un Regulu Nr. 208/2014.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais rīkojums

9 Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētā rīkojuma tiesiskais pamatojums ir izklāstīts, pirmkārt, tā 17.–34. punktā un, otrkārt, 38.–95. punktā. Šīs tiesvedības vajadzībām to var apkopot šādi.

10 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 14. maijā, *V. Yanukovych* cēla prasību atcelt Lēmumu 2014/119 un Regulu Nr. 208/2014, ciktāl šie tiesību akti attiecas uz viņu.

11 2015. gada 20. martā *V. Yanukovych* gāja bojā.

12 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 8. aprīlī, *V. Yanukovych* pārstāvis viņa vārdā iesniedza grozījumu rakstu, lai tiktu ņemti vērā apstrīdētie akti.

13 Tajā pašā laikā *V. Yanukovych* pārstāvis viņa vārdā cēla prasību atcelt tos pašus tiesību aktus, kas Vispārējās tiesas kancelejā reģistrēta ar atsauces numuru T-172/15 (turpmāk tekstā – "otrā prasība atcelt tiesību aktus").

14 Grozījumu rakstā, kā arī otrajā prasībā atcelt tiesību aktus *V. Yanukovych* pārstāvis precizēja, ka *V. Yanukovych* bija gājis bojā īsi pirms to iesniegšanas. Minētais pārstāvis tajos norādīja, ka Ukrainā tobrīd norisinājās process, lai noteiktu *V. Yanukovych* likumīgo tiesību pārņēmēju, un ka esot iespējams, ka viņa tiesības pārņems viņa atraitne. Tādēļ viņš lūdza apturēt lietas izskatīšanu uz laiku, kas nepieciešams, lai noteiktu *V. Yanukovych* likumīgo tiesību pārņēmēju un lai pieņemtu lēmumu par tiesvedības turpināšanu.

15 Ar Vispārējās tiesas devītās palātas priekšsēdētāja 2015. gada 13. jūlija lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 69. panta d) punktu, tiesvedība tika apturēta līdz 2015. gada 31. oktobrim.

16 Ar 2015. gada 16. jūlija rīkojumu *Yanukovych*/Padome (T-172/15, nav publicēts, EU:T:2015:569) Vispārējā tiesa noraidīja otro prasību atcelt tiesību aktus kā acīmredzami nepieņemamu, pamatojot ar to, ka *V. Yanukovych* pārstāvis to ir cēlis pēc viņa nāves.

17 2015. gada 30. oktobra vēstulē *V. Yanukovych* pārstāvis lietas materiāliem pievienoja *V. Yanukovych* miršanas apliecību un norādīja, ka viņa atraitnei *O. Yanukovych*, kura ir viņa vienīgā mantiniece, ir nodoms turpināt tiesvedību, precizējot iemeslus, kāpēc viņai pastāv interese uzturēt prasību, lai gan *V. Yanukovych* vārds ir svītrots no to personu saraksta, kuras ir pakļautas ierobežojošiem pasākumiem, piemērojot Lēmumu 2014/119 un Regulu Nr. 208/2014.

18 2016. gada 17. marta vēstulē Vispārējās tiesas kanceleja tostarp lūdza lietas dalībniekiem paust nostāju par iespējamām sekām, kādas varētu rasties saistībā ar prasību atcelt tiesību aktu, no vienas puses, ja prasījumi tiktu grozīti, un, no otras puses, ņemot vērā 2015. gada 16. jūlija rīkojumu *Yanukovych* /Padome (T-172/15, nav publicēts, EU:T:2015:569). Lietas dalībnieki atbildēja noteiktajos termiņos.

19 Pārsūdzētā rīkojuma 38.–75. punktā Vispārējā tiesa, pamatojoties uz vairākiem tās pasludinātajiem spriedumiem, kas attiecas uz tiem pašiem tiesību jautājumiem, kādi ir izvirzīti prasībā atcelt tiesību aktu, uzskatīja, ka *V. Yanukovych* vārda iekļaušana to personu sarakstā, kuras ir pakļautas ierobežojošiem pasākumiem, piemērojot Lēmumu 2014/119 un Regulu Nr. 208/2014, nav atbildusi šajā lēmumā paredzētajiem personu, uz kurām attiecas šie pasākumi, noteikšanas kritērijiem. Tādēļ šajā daļā Vispārējā tiesa atzina prasību par acīmredzami pamatotu un atcēla Lēmumu 2014/119 un Regulu Nr. 208/2014.

20 Šie pārsūdzētā rīkojuma punkti nav šīs apelācijas sūdzības priekšmets.

21 Pārsūdzētā rīkojuma 76.–95. punktā Vispārējā tiesa izvērtēja prasījumu par apstrīdēto aktu atcelšanu, kas ietverti 2015. gada 8. aprīlī iesniegtajā grozījumu rakstā, pieņemamību.

22 Pārsūdzētā rīkojuma 82. punktā Vispārējā tiesa ir uzskatījusi, ka, lai varētu novērtēt šāda raksta pieņemamību, ir jāņem vērā situācija, kāda pastāvēja tā iesniegšanas brīdī.

23 Šā rīkojuma 83. punktā tā konstatēja, ka *V. Yanukovych* pārstāvis viņa vārdā ir iesniedzis sākotnēji pieteikumā par lietas ierosināšanu iekļauto prasījumu grozījumu rakstu un ka no lietas materiāliem neizrietēja, ka šis raksts būtu ticis iesniegts apelācijas sūdzības iesniedzējas labā.

24 Minētā rīkojuma 84. punktā tā konstatēja, ka šī raksta iesniegšanas datumā *V. Yanukovych* bija miris, un līdz ar to secināja, ka šis raksts ir jānoraida kā nepieņemams.

25 Tā paša rīkojuma 85.–92. punktā Vispārējā tiesa noraidīja prasītājas izvirzītos dažādos argumentus.

26 Tāpēc Vispārējā tiesa secināja, ka prasības pieteikuma pielāgošana un attiecīgi arī prasība atcelt tiesību aktu ir jānoraida kā acīmredzami nepieņemamas, ciktāl tās ir vērstas pret apstrīdētajiem aktiem.

Lietas dalībnieku prasījumi Tiesā

27 Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

– atcelt pārsūdzētā rīkojuma rezolutīvās daļas 2) un 4) punktu;

– atcelt pārsūdzētā rīkojuma rezolutīvās daļas 3) punktu, ciktāl Tiesa uzskata, ka ar to Eiropas Savienības Padomei tiek uzlikts pienākums atlīdzināt vienīgi tos tiesāšanās izdevumus, kas radušies apelācijas sūdzības iesniedzējai, nevis tos, kas bija radušies mirušajam;

– nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā, lai noturētu tiesas sēdi un taisītu spriedumu, vai pakārtoti:

  – atcelt apstrīdētos aktus;

  – ciktāl Tiesa uzskata, ka Vispārējā tiesa to nav izdarījusi, piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies apelācijas sūdzības iesniedzējai, un tiesāšanās izdevumus, kas radušies mirušajam, ņemot vērā viņa prasību par tiesību aktu atcelšanu, kas ietverta prasības pieteikumā;

– piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies apelācijas sūdzības iesniedzējai, kā arī tiesāšanās izdevumus, kas radušies mirušajam, ņemot vērā viņa prasību par tiesību aktu atcelšanu, kas ietverta grozījumu rakstā, un

– katrā ziņā piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar apelācijas tiesvedību.

28 Padome lūdz Tiesu:

– noraidīt apelācijas sūdzību,

– piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt apelācijas instancē radušos tiesāšanās izdevumus un

– pakārtoti noraidīt prasību atcelt apstrīdētos aktus.

29 Eiropas Komisija lūdz Tiesu:

– noraidīt apelācijas sūdzības otro pamatu kā nepieņemamu,

– noraidīt pārējos apelācijas sūdzības pamatus kā acīmredzami nepamatotus un

– piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

30 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 181. pantam gadījumā, ja apelācijas sūdzība vai kāda tās daļa ir acīmredzami nepieņemama vai nepamatota, Tiesa jebkurā laikā, rīkojoties pēc tiesneša referenta priekšlikuma un pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas, ar motivētu rīkojumu var nolemt noraidīt šo apelācijas sūdzību vai kādu tās daļu.

31 Šajā apelācijas tiesvedībā ir jāpiemēro šī tiesību norma.

Lietas dalībnieku argumenti

32 Pirmajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 84., 89. un 92. punktā uzskatot, ka grozījumu raksts bija nepieņemams, jo tas *V. Yanukovych* vārdā tika iesniegts pēc viņa nāves, tādējādi izvērtējot šā raksta pieņemamību attiecībā pret situāciju tā iesniegšanas datumā.

33 Viņa uzskata, ka Vispārējai tiesai bija jāvērtē minētā raksta pieņemamība, ņemot vērā visu būtisko apstākļu kopumu, proti, ka prasība atcelt tiesību aktu bija pieņemama, jo tā bija celta *V. Yanukovych* dzīves laikā, ka viņš bija gribējis, lai tiktu iesniegts grozījumu raksts, ka šo rakstu apelācijas sūdzības iesniedzēja ir iesniegusi savā vārdā kā *V. Yanukovych de facto* tiesību pārņēmēja un mantiniece un ka tad, kad tika vērtēta šī raksta pieņemamība, apelācijas sūdzības iesniedzēja ar atpakaļejošu spēku jau ir bijusi likumīgi apstiprināta kā mantiniece.

34 Otrajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir konstatējusi faktus, kuri, spriežot pēc lietas materiāliem, ir neprecīzi, un ka tā ir sagrozījusi tai iesniegtos pierādījumus.

35 Tādēļ viņa uzskata, ka pārsūdzētā rīkojuma 83. un 87. punktā minētie konstatējumi, saskaņā ar kuriem grozījumu raksts neesot ticis sagatavots vai iesniegts viņas labā, ir faktiski un acīmredzami neprecīzi un izriet no sagrozīšanas. Viņa uzsver, ka *V. Yanukovych* bija nolēmis iesniegt grozījumu rakstu un ka, piemērojot Ukrainas tiesību aktus, pēc sešu mēnešu perioda beigām tiesiskā pēctecība automātiski nonāk pie mirušā atraitnes un viņa vecākiem.

36 Šie dažādie elementi esot izrietējuši no grozījumu raksta 2. punkta, no 2015. gada 7. aprīļa e-pasta vēstules, kuru viņa ir adresējusi *V. Yanukovych* advokātam, no Vispārējai tiesai 2015. gada 3. jūlijā iesniegtajiem apsvērumiem un viņas advokāta 2015. gada 30. oktobra vēstules, kurā Vispārējai tiesai tika paziņots, ka viņa ir iecelta par mirušā mantinieci un tiesību pārņēmēju, un norādīti apsvērumi par viņas intereses celt prasību saglabāšanu.

37 Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka ir apstiprinājusi grozījumu rakstu un ir atļāvusi to iesniegt kā *V. Yanukovych de facto* tiesību pārņēmēja.

38 Trešajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, grozījumu raksta un otrās prasības atcelt tiesību aktus pieņemamību vērtējot vienādi. Viņa uzskata, ka starp šīm divām prasībām pastāv būtiska faktiskā atšķirība, kas izriet no tā, ka Vispārējā tiesa lūgumus apturēt tiesvedību ir izskatījusi ar atšķirīgu pieeju. Fakts, ka pēc grozījumu raksta iesniegšanas tiesvedība tika apturēta, lai gan saistībā ar otro prasību atcelt tiesību aktus tas tika atteikts, esot radījis pamatotas cerības, jo Vispārējā tiesa tādējādi nebija uzskatījusi, ka šis raksts ir bijis nepieņemams tāpēc, ka ir ticis iesniegts pēc *V. Yanukovych* nāves.

39 Turklāt viņa norāda, ka tad, kad Vispārējā tiesa sprieda par otrās prasības atcelt tiesību aktus pieņemamību, viņa vēl neesot bijusi likumīgi iecelta *V. Yanukovych* tiesību pārņēmēja un mantiniece, bet pārsūdzētā rīkojuma izdošanas dienā jau bija. Viņa secina, ka attiecībā uz grozījumu rakstu ir tikuši ievēroti Līgumā par Eiropas Savienības darbību paredzētie pieņemamības nosacījumi.

40 Visbeidzot viņa uzskata, ka Vispārējās tiesas secinājuma par grozījumu raksta nepieņemamību dēļ viņai ir tikušas liegtas tiesības celt prasību kā mirušā likumīgajai tiesību pārņēmējai un mantiniecei, turklāt pretēji Tiesas judikatūrai šāda liegšana nav tikusi pamatota. Viņa atzīmē, ka Vispārējās tiesas pamatojums pārsūdzētā rīkojuma 87. punktā liek prasītājam vai apelācijas sūdzības iesniedzējam preventīvos nolūkos celt vairākas prasības dažādos statusos.

41 Padome un Komisija uzskata, ka pirmais un trešais pamats ir jānoraida kā acīmredzami nepamatoti un ka otrais pamats ir jānoraida kā acīmredzami nepieņemams.

Tiesas vērtējums

42 Trīs apelācijas sūdzības pamati, kuri ir jāvērtē kopā, pēc būtības ir vērsti uz to, lai apstrīdētu, no vienas puses, personas, kuras vārdā ir ticis iesniegts grozījumu raksts, identitāti un, no otras puses, datumu, kurā ir pārbaudīta šī raksta pieņemamība.

43 Pirmkārt, attiecībā uz personas, kuras vārdā ir iesniegts grozījumu raksts, identitāti ir jāatgādina, ka pārsūdzētā rīkojuma 83. punktā Vispārējā tiesa, atgādinot, ka *V. Yanukovych* ir miris 2015. gada 20. martā, norādīja, ka viņa pārstāvis viņa vārdā 2015. gada 8. aprīlī iesniedza grozījumu rakstu un ka no lietas materiāliem neizriet, ka šis raksts būtu bijis sagatavots apelācijas sūdzības iesniedzējas labā.

44 Pamatojoties uz šo konstatējumu, Vispārējā tiesa pārsūdzētā rīkojuma 84. punktā atzina, ka minētais raksts ir jānoraida kā nepieņemams, jo *V. Yanukovych* ir miris pirms tā iesniegšanas.

45 Ar šiem argumentiem, kas apkopoti šā rīkojuma 35.–37. punktā, apelācijas sūdzības iesniedzēja pēc būtības apgalvo, ka Vispārējā tiesa šo rīkojuma 43. punktā atgādināto konstatējumu ir izdarījusi, sagrozot pašu grozījumu rakstu, kā arī vairākus citus lietas materiālos ietvertus dokumentus un pierādījumus.

46 Lasot grozījumu rakstu, kas pievienots lietas materiāliem pirmajā instancē un kuru Vispārējā tiesa ir nodevusi Tiesai saskaņā ar Tiesas Reglamenta 167. panta 2. punktu, ir jākonstatē, ka šajā rakstā formāli ir norādīts, ka tas iesniegts *V. Yanukovych* vārdā.

47 Protams, tā paša raksta 2. punktā ir norādīts, ka *V. Yanukovych* ir gājis bojā 2015. gada 20. martā, ka minētā raksta iesniegšanas dienā joprojām bija norisinājies viņa likumīgā tiesību pārņēmēja noteikšanas process, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja tajā laikā gaidīja, kad Ukrainas iestādes apstiprinās viņas tiesības, un ka viņa sagaidīja, ka varēs pierādīt savu interesi turpināt uzturēt prasību pēc tam, kad tiks nozīmēta kā likumīgā *V. Yanukovych* tiesību pārņēmēja.

48 Taču šīs norādes, kuras Vispārējā tiesa turklāt ir pareizi apkopojusi apstrīdētā rīkojuma 86. punktā, ne tikai neatspēko secinājumu, saskaņā ar kuru grozījumu raksts ir ticis iesniegts *V. Yanukovych* vārdā, bet gan to apstiprina, ciktāl no tā izriet, ka minētā raksta iesniegšanas datumā pēdējam minētajam vēl nebija apstiprināts neviens likumīgs tiesību pārņēmējs un apelācijas sūdzības iesniedzēja vēl nebija pārņēmusi tiesvedību, bet tikai plānoja to darīt nākotnē.

49 Šādos apstākļos, apstrīdētā rīkojuma 25. un 83. punktā konstatējot, ka grozījumu raksts ir ticis iesniegts *V. Yanukovych* vārdā un ka no lietas materiāliem neizrietēja, ka šis raksts būtu bijis sagatavots apelācijas sūdzības iesniedzējas vārdā un labā, Vispārējā tiesa nav sagrozījusi minētā raksta saturu. Tādējādi apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvojumi par pretējo ir jānoraida kā nepamatoti.

50 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, ciktāl tās personas, kuras vārdā ir ticis iesniegts grozījumu raksts, identitāte šajā rakstā ir bijusi skaidri norādīta, Vispārējai tiesai nebija cita persona jāapzina kā tāda, kuras vārdā šis raksts ir bijis iesniegts (šajā ziņā skat. spriedumu, 2015. gada 12. novembris, *Elitaliana*/*Eulex Kosovo*, C-439/13 P, EU:C:2015:753, 74. punkts).

51 Tāpat Vispārējā tiesa nav sagrozījusi citus lietas materiālus un pierādījumus, kurus ir minējusi apelācijas sūdzības iesniedzēja. Attiecībā uz apsvērumiem, kurus prasītāja Vispārējai tiesai ir iesniegusi 2015. gada 3. jūlijā, jākonstatē, ka viņa nav precizējusi, kā tieši Vispārējā tiesa tos būtu sagrozījusi. Katrā ziņā, lasot pārsūdzētā rīkojuma 86., 88. un 91. punktu, no tiem izriet, ka Vispārējā tiesa tos ir korekti apkopojusi, tos nesagrozot. Attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējas 2015. gada 7. aprīļa elektroniskā pasta vēstuli un apelācijas sūdzības iesniedzējas advokāta 2015. gada 30. oktobra vēstuli, uz kurām viņa arī ir atsaukusies, pietiek vien norādīt, ka Vispārējā tiesa tās pārsūdzētajā rīkojumā vispār nav pieminējusi un tādējādi tai nevar pārmest to sagrozīšanu.

52 Otrkārt, attiecībā uz dažādiem argumentiem, kurus apelācijas sūdzības iesniedzēja ir izvirzījusi, lai apstrīdētu Vispārējās tiesas secinājumu, saskaņā ar kuru Savienības tiesai ir jāņem vērā grozījumu raksta iesniegšanas datums, lai varētu izvērtēt tā pieņemamību, ir jānorāda, ka, ciktāl Vispārējā tiesa ir pareizi un bez sagrozīšanas konstatējusi, ka minētais raksts ir ticis iesniegts *V. Yanukovych* vārdā, šo rakstu varētu uzskatīt par pieņemamu vienīgi tad, ja tas būtu iesniegts pirms viņa nāves.

53 Apelācijas sūdzības iesniedzēja neapstrīd, ka grozījumu raksts Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts šā rīkojuma 43. punktā minētajā datumā, kas ir pēc *V. Yanukovych* nāves. Tādējādi šo rakstu par pieņemamu varētu uzskatīt vienīgi tad, ja tā pieņemamība tiktu vērtēta datumā pirms tā iesniegšanas un pirms *V. Yanukovych* nāves. Kā Tiesa jau ir lēmusi, prasības pieņemamība tiek vērtēta, atsaucoties uz situāciju brīdī, kad ir ticis iesniegts prasības pieteikums vai grozījumu raksts (šajā ziņā skat. spriedumu, 1984. gada 27. novembris, *Bensider* u.c./Komisija, 50/84, EU:C:1984:365, 8. punkts).

54 Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzējas argumenti, saskaņā ar kuriem grozījumu raksta pieņemamības vērtējums bija jāveic datumā pēc tā iesniegšanas, ir jānoraida kā neiedarbīgi. Pieņemot, ka šādu datumu varētu izmantot, tāpat paliek nemainīgi, ka *V. Yanukovych* viņa vārdā iesniegtā grozījumu raksta pieņemamības novērtēšanas datumā jau bija miris.

55 Vēl jāpiebilst, ka *V. Yanukovych* vārdā iesniegtā grozījumu raksta nepieņemamība nav liegusi apelācijas sūdzības iesniedzējai tiesības celt prasību kā mirušā likumīgajai tiesību pārņēmējai un mantiniecei.

56 Kā Vispārējā tiesa ir norādījusi pārsūdzētā rīkojuma 87. punktā, apelācijas sūdzības iesniedzēja būtu varējusi vai nu pati savā vārdā un labā celt prasību par apstrīdēto aktu atcelšanu, vai nu apliecināt savu nolūku turpināt viņas vīra aizsākto tiesvedību, pielāgojot šiem aktiem savus prasījumus, proti, pati savā vārdā un labā iesniedzot grozījumu rakstu.

57 Treškārt, argumentācija, saskaņā ar kuru Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neņemot vērā apstākli, ka pēc grozījumu raksta iesniegšanas ir tikusi piemērota tiesvedības apturēšana, savukārt saistībā ar otro prasību par tiesību aktu atcelšanu tā nav noticis, ir jānoraida kā neiedarbīga. Apelācijas sūdzības iesniedzēja nevar izdarīt nekādus secinājumus par ieguvumu no tiesvedības apturēšanas pirmajā instancē.

58 Ceturtkārt un visbeidzot, ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru gadījumā, kad visi citi apelācijas sūdzības pamati ir tikuši noraidīti, prasījumi par Vispārējās tiesas lēmuma par tiesāšanās izdevumiem iespējamo nelikumību ir jānoraida kā nepieņemami, pamatojoties uz Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta otro daļu, atbilstoši kurai apelāciju nevar iesniegt tikai par izdevumu apjomu vai pusi, kurai jāsedz šie izdevumi (spriedums, 2016. gada 9. jūnijs, *PROAS*/Komisija, C-616/13 P, EU:C:2016:415, 88. punkts, kā arī rīkojums, 2017. gada 12. janvāris, *Europäischer Tier- und Naturschutz* un *Giesen*/Komisija, C-343/16 P, nav publicēts, EU:C:2017:10, 24. punkts).

59 Tā kā visi apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītie pamati ir tikuši noraidīti, argumentācija par tiesāšanās izdevumu sadali tādējādi ir jāatzīst par nepieņemamu.

60 No visa iepriekš minētā izriet, ka, piemērojot Tiesas Reglamenta 181. pantu, šī apelācijas sūdzība ir jānoraida kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

61 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem.

62 Atbilstoši šī Reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šī paša Reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

63 Tā kā Padome ir prasījusi piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā spriedums ir tai nelabvēlīgs, apelācijas sūdzības iesniedzējai jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt Padomes tiesāšanās izdevumus.

64 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 140. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā 184. panta 1. punktu, Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) izdod rīkojumu:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) *Olga Stanislavivna Yanukovych* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus;

3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

[Paraksti]